

Gemeente Elburg

Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Elburg,

Gelet op het bepaalde in de Algemene wet bestuursrecht (Awb), de Participatiewet (PW), de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo 2015), de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijke arbeidsongeschikte werkloze werknemers (IOAW), de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (IOAZ) en de Verordening verrekening bestuurlijke boete bij recidive,

Overwegende dat het college gebruik wil maken van de bevoegdheid tot het verhalen van de kosten van de bijstand en de volle bevoegdheid tot terugvordering zoals deze haar op grond van artikel 58 en 59 PW alsmede artikel 25, tweede lid en artikel 26 van de IOAW en IOAZ toekomt,

Besluit vast te stellen de volgende beleidsregel:

De Beleidsregel terugvordering gemeente Elburg

HOOFDSTUK 1 ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1 Begripsbepalingen

1. Alle begrippen die in deze beleidsregels worden gebruikt en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de PW, IOAW, IOAZ, Wmo 2015 en de Awb.
2. In deze beleidsregels wordt verstaan onder:
 - a. bruteren: het verhogen van de vordering met de loonbelasting en premies volksverzekeringen waarvoor de gemeente die de uitkering verstrekt krachtens de Wet op de loonbelasting 1964 inhoudingsplichtig is, voor zover deze belasting en premies niet verrekend kunnen worden met de door het college af te dragen loonbelasting en premies volksverzekeringen;
 - b. college: het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Elburg;
 - c. fraudevordering: vordering in verband met ten onrechte of tot een te hoog bedrag verleende uitkering als gevolg van het niet of niet behoorlijk nakomen van de inlichtingenplicht die is ontstaan op het moment van het nemen van een terugvorderingsbesluit;
 - d. inlichtingenplicht: verplichting genoemd in artikel 65 lid 1 van de Awb, artikel 17, eerste lid van de Participatiewet, artikel 13, eerste lid van de IOAW, artikel 13, eerste lid van de IOAZ en artikel 30c, tweede en derde lid van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen;
 - e. uitkering: bijstand, inkomensvoorziening of uitkering op grond van de Awb, PW, IOAW, IOAZ ;
 - f. bijstandsnorm/uitkering bij beslag: de voor belanghebbende geldende bijstandsnorm (PW) of uitkering (IOAW/Z);
 - g. Pgb: persoonsgebonden budget.

Artikel 2 Opschorting, herziening en intrekking

Het college maakt gebruik van alle bevoegdheden ingevolge het bepaalde in artikel 54 van de PW en artikel 17 van de IOAW en de IOAZ.

Artikel 3 Reikwijdte

De bepalingen in deze beleidsregel zijn niet van toepassing op fraudevorderingen op grond van de PW waar het college op of na 1 januari 2013 een besluit over heeft genomen.

Artikel 4 Terugvordering

1. Het college maakt gebruik van alle bevoegdheden ingevolge het bepaalde in de artikelen 58, 59 en 60 van de PW en de artikelen 25 en 26 van de IOAW en IOAZ, tenzij dringende redenen aanwezig zijn.
2. Het college bruteert de vordering, welke zijn ontstaan door gebruik te maken van de in lid 1 genoemde bevoegdheden, bij niet tijdige betaling.

Artikel 4a Terugvordering Wmo 2015

1. Het college vordert het Pgb terug van de belanghebbende indien de Pgb houder:
 - a. voor de einddatum van het Pgb naar een andere gemeente verhuist of overlijdt. Dit naar rato van de resterende volle maanden tot aan de einddatum van het Pgb;
 - b. het budget of een deel daarvan niet kan verantwoorden, met toepassing van lid 2;
 - c. wist of heeft kunnen weten dat het Pgb ten onrechte is betaald.
2. Indien het toegekende budget niet of niet geheel verantwoord kan worden, wordt het bedrag dat onvoldoende verantwoord kan worden, teruggevorderd.

HOOFDSTUK 2 KWIJTSCHELDING

Artikel 5 Kwijtschelding na het voldoen aan de betalingsverplichting

1. In afwijking van artikel 2 kan het college afzien van terugvordering of van verdere invordering indien de belanghebbende:
 - a. gedurende vijf jaar volledig aan zijn betalingsverplichtingen heeft voldaan en tenminste 75% van de hoofdsom van de vordering heeft voldaan; of
 - b. gedurende vijf jaar niet volledig aan zijn betalingsverplichtingen heeft voldaan, maar het achterstallige bedrag over die periode, vermeerderd met de daarover verschuldigde wettelijke rente en de op de terug-en invordering betrekking hebbende kosten, alsnog heeft betaald en tenminste 75% van de hoofdsom van de vordering heeft voldaan; of
 - c. gedurende tien jaar geen betalingen heeft verricht en niet aannemelijk is dat hij deze op enig moment zal gaan verrichten.
2. In beginsel wordt een besluit als bedoeld in het eerste lid, aanhef, onder a. of b. slechts genomen als de belanghebbende daarom schriftelijk heeft verzocht. Tot toepassing van het eerste lid, aanhef en onder c. wordt uitsluitend ambtshalve besloten.
3. De in het eerste lid onder a. en b. genoemde termijn van vijf jaar is drie jaar indien het gemiddeld inkomen van de belanghebbende in die periode de beslagvrije voet bedoeld in de artikelen 475c en 475d van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering niet te boven is gegaan.

Artikel 6 Afzien van kwijtschelding na het voldoen aan de betalingsverplichting

1. Artikel 5 is niet van toepassing ten aanzien van vorderingen die:
 - a. het gevolg zijn van schending van de inlichtingenplicht dan wel tekortschietend besef van verantwoordelijkheid;
 - b. door pand of hypotheek op een goed of goederen zijn gedekt, behoudens voor zover zij niet op die goederen verhaald kunnen worden.
2. Het op basis van artikel 5 genomen besluit tot (gedeeltelijk) afzien van terugvordering wordt ingetrokken, indien op een later tijdstip blijkt dat belanghebbende onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een ander besluit zou hebben geleid.

Artikel 7 Afzien van het nemen van een terugvorderingsbesluit bij kruimelbedrag

In afwijking van het bepaalde in artikel 4 lid 1 en artikel 4a lid 2 ziet het college af van het nemen van een terugvorderingsbesluit indien het terug te vorderen bedrag een bedrag van € 150,00 netto per kalenderjaar niet te boven gaat.

Artikel 8 Kwijtschelding wegens schulden problematiek

Onverminderd het bepaalde in artikel 60c van PW en artikel 29a van de IOAW en IOAZ, verleent het college medewerking aan een schuldregeling indien:

- a. redelijkerwijs te voorzien is dat de belanghebbende niet zal kunnen voortgaan met het betalen van zijn schulden;
- b. redelijkerwijs te voorzien is dat een schuldregeling met betrekking tot alle vorderingen van de overige schuldeisers zonder een zodanig besluit niet tot stand zal komen; en
- c. de vordering van de gemeente wegens teruggevorderde uitkering tenminste zal worden voldaan naar evenredigheid met de vorderingen van de schuldeisers van gelijke rang.

Artikel 9 Afzien van kwijtschelding wegens schuldenproblematiek

1. Artikel 8 is niet van toepassing voor vorderingen die:
 - a. het gevolg zijn van verwijtbaar gedrag van de belanghebbende dan wel de vordering ziet op bijstand die is verstrekt in de vorm van een geldlening op grond van het bepaalde in artikel 48, tweede lid, aanhef en onder b, van de PW;
 - b. door pand of hypotheek op een goed of goederen zijn gedekt, behoudens voor zover zij niet op die goederen verhaald kunnen worden.
2. Het besluit om medewerking te verlenen aan een schuldregeling wordt ingetrokken indien:
 - a. niet binnen twaalf maanden nadat dat besluit is bekendgemaakt, een schuldregeling tot stand is gekomen die voldoet aan de eisen bedoeld in het eerste lid;
 - b. de belanghebbende de aan de schuldregeling verbonden verplichting ondanks eerdere waarschuwing blijft schenden; dan wel
 - c. onjuiste of onvolledige gegevens zijn verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een ander besluit zou hebben geleid.

Artikel 10 Kwijtschelding leenbijstand

1. Verstrekte leenbijstand worden omgezet in bijstand om niet, indien de belanghebbende de vastgestelde maandelijkse aflossingsbedragen, gedurende 36 maanden telkens heeft voldaan.
2. De hoogte van de maandelijkse aflossing als bedoeld in het eerste lid wordt in beginsel vastgesteld op 6% van de bijstandsnorm per maand.
3. Van het eerste lid kan worden afgeweken indien blijft dat:
 - a. Belanghebbende op korte termijn een aanzienlijk hoger bedrag af kan lossen; of
 - b. Belanghebbende de eerste drie jaar nalatig is geweest met aflossen van een geldlening; of
 - c. Belanghebbende een tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan kan worden verweten met betrekking tot het ontstaan of voortduren van de situatie welke tot het verstrekken van bijstand in de vorm van een geldlening heeft geleid.
 - d. Een andere schuldeiser ook een deel van de inkomsten van de belanghebbende vordert ter aflossing van een schuld en de belanghebbende daardoor een lager percentage per maand dan de gemeente Elburg kan aflossen.

HOOFDSTUK 3 INVORDERING

Artikel 11 Algemeen

1. Het college start de invordering gelijktijdig met de afgifte van het besluit tot terugvordering en hanteert daarbij de in artikel 4:87 van de Awb genoemde betalingstermijn van zes weken.
2. Het gelijktijdig met het terugvorderingbesluit afgegeven invorderingsbesluit omvat daarbij de volgende punten:
 - a. de hoogte van (het saldo van) de vordering;
 - b. de betalingsverplichting om de vordering in zijn geheel te voldoen;
 - c. de datum waarop de betalingsverplichting in gaat;
 - d. de mogelijkheid voor belanghebbende om binnen 6 weken na verzenddatum van de beschikking als bedoeld in artikel 4.87 van de Awb een betalingsregeling te treffen;
 - e. de rechtsgevolgen bij niet-nakoming van de betalingsverplichting als beschreven in afdeling 4.4.2 Awb over verzuim en wettelijke rente en afdeling 4.4.4 Awb over aanmaning en invordering bij dwangbevel;
 - f. de vermelding dat het aangaan van nieuwe schuldverplichtingen niet leidt tot een nieuwe vaststelling van een opgelegde betalingsverplichtingen behoudens bijzondere onvoorziene omstandigheden.

Artikel 12 Verrekening

Onverminderd het bepaalde in artikel 60, vierde lid van de PW en artikel 28, tweede lid van de IOAW en IOAZ en ongeacht de in artikel 11 genoemde betalingstermijn gaat het college indien mogelijk meteen na afgifte van het besluit tot terugvordering over tot verrekening van de vordering met een eventueel recht op bijstand of een uitkering in het kader van de IOAW of IOAZ.

Artikel 13 Uitstel van betaling

1. Het college verleent uitstel van betaling indien haar ambtshalve dan wel op basis van een gemotiveerd verzoek van belanghebbende duidelijk is dat belanghebbende geen mogelijkheid heeft om binnen de gestelde betalingstermijn tot algehele aflossing van de vordering over te gaan.
2. Voor zover belanghebbende beschikt over aflossingscapaciteit verbindt het college aan het verleende uitstel de voorwaarde dat belanghebbende deze aflossingscapaciteit aanwendt ter aflossing van de openstaande schuld.
3. Onverminderd het bepaalde in het tweede lid verbindt het college, indien het een fraudevordering betreft, aan de verlening van (verder) uitstel de extra voorwaarde dat belanghebbende indien hij over vermogen beschikt dan wel komt te beschikken, dit vermogen - voor zover dit meer bedraagt dan de voor hem geldende bijstandsnorm - aanwendt ter aflossing van de openstaande schuld
4. Bij de vaststelling of belanghebbende over vermogen beschikt als bedoeld in het derde lid:
 - a. worden de vorderingen die het gevolg zijn van te veel ontvangen uitkering buiten beschouwing gelaten; en
 - b. is het bepaalde in artikel 34, tweede lid, onder a en d van de PW van overeenkomstige toepassing.
5. Het uitstel wordt ingetrokken indien de belanghebbende de nader overeengekomen aflossing niet nakomt.

Artikel 14 Aflossingscapaciteit belanghebbenden met een uitkering

1. Indien belanghebbende een uitkering ontvangt, bedraagt de aflossingsverplichting 6% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm of uitkering op grond van de IOAW of IOAZ inclusief vakantiegeld, maar niet meer dan het bedrag dat ingevolge het bepaalde in artikel 475c en 475d van het Wetboek van Burgerlijke rechtsvordering voor beslag in aanmerking zou komen.
2. In afwijking van het gestelde in het eerste lid, wordt met een betalingsvoorstel van de debiteur ingestemd voor zover daarmee de vordering binnen een periode van 24 maanden in zijn geheel kan worden afgelost en de voorgestelde aflossing tenminste € 25,00 per maand bedraagt.
3. In geval van beslaglegging door een derde (dat wil zeggen een andere schuldeiser dan het college), kan de aflossingsverplichting ingevolge de bovengenoemde leden voor alle vorderingen worden bepaald op de volledige beslagruimte zoals aangegeven in artikel 475 c en 475d van het wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

Artikel 15 Aflossingscapaciteit belanghebbende geen uitkering

1. De hoogte van de maandelijkse aflossingscapaciteit bij beëindiging of intrekking van de uitkering blijft gedurende zes maanden, gelijk aan het vastgestelde bedrag zoals dat gold tijdens de periode waarin belanghebbende een uitkering ontving.
2. Na afloop van de termijn van zes maanden als bedoeld in het eerste lid wordt bij alle vorderingen de hoogte van de maandelijkse aflossingscapaciteit vastgesteld op het bedrag als bedoeld in artikel 14, eerste lid, vermeerderd met 35% van het bedrag waarmee het inkomen inclusief vakantiegeld meer bedraagt dan de van toepassing zijnde bijstandsnorm of uitkering op grond van de IOAW of IOAZ inclusief vakantiegeld, maar niet meer dan het bedrag dat ingevolge het bepaalde in artikel 475c en 475d van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering voor beslag in aanmerking zou komen.
3. Indien de terugvordering ziet op een fraudevordering wordt het in het tweede lid genoemde percentage verhoogd tot 50%.
4. Indien tijdens het nemen van een terugvorderingsbesluit een ander inkomen wordt ontvangen dan een uitkering, wordt bij alle vorderingen de hoogte van de maandelijkse aflossingscapaciteit vastgesteld op het bedrag als bedoeld in artikel 15, eerste lid, vermeerderd met 35% van het bedrag waarmee het inkomen inclusief vakantiegeld meer bedraagt dan de van toepassing zijnde bijstandsnorm of uitkering op grond van de IOAW of IOAZ inclusief vakantiegeld, maar niet meer dan het bedrag dat ingevolge het bepaalde in artikel 475c en 475d van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering voor beslag in aanmerking zou komen.

5. In afwijking van het derde lid wordt, indien tijdens het nemen van een terugvorderingsbesluit een ander inkomen wordt ontvangen dan een uitkering en dat inkomen inclusief vakantiegeld niet € 100,00 per maand meer bedraagt dan de van toepassing zijnde bijstandsnorm of uitkering op grond van de IOAW of IOAZ, de aflossingsverplichting gesteld op 6% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm of uitkering per maand inclusief vakantietoelage maar niet meer dan het bedrag dat ingevolge het bepaalde in artikel 475c en 475d van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering voor beslag in aanmerking zou komen.
6. In afwijking van het derde en vierde lid wordt met een betalingsvoorstel van de debiteur ingestemd voor zover daarmee de vordering binnen een periode van 24 maanden in zijn geheel zal kunnen worden afgelost en de voorgestelde aflossing tenminste € 25,00 per maand bedraagt.

Artikel 16 Wettelijke rente bij uitstel

Voor de periode dat uitstel is verleend wordt geen wettelijke rente in rekening gebracht.

Artikel 17 Tussentijdse beoordeling van een betalingsverplichting door het college

1. Bij een gegrond vermoeden dat de afloscapaciteit van belanghebbende is gewijzigd, kan het college een draagkrachtonderzoek instellen.
2. Voor zover geen gegrond vermoeden, als bedoeld in het eerste lid, aanwezig is, kan het college telkens binnen 24 maanden een draagkrachtonderzoek instellen.
3. Wanneer het college als gevolg van een draagkrachtonderzoek besluit tot wijziging of handhaving van de eerder opgelegde betalingsverplichting, wordt belanghebbende hiervan in kennis gesteld bij beschikking.
4. In het geval van een gewijzigde betalingsverplichting wordt deze opgelegd met ingang van de eerste dag van de maand die volgt op die van de beschikking.

Artikel 18 Verzoek tot wijziging van een betalingsverplichting door belanghebbende

1. Belanghebbende kan een schriftelijk verzoek doen, onder bijvoeging van zijn financiële en andere relevante gegevens met bijbehorende afschriften van bewijsstukken, tot:
 - a. wijziging van de eerder vastgestelde betalingsverplichting, of
 - b. tijdelijk uitstel van de opgelegde betalingsverplichting, omdat de belanghebbende meent de eerder vastgestelde periodieke aflossingsverplichting niet te kunnen voldoen.
2. Binnen acht weken na ontvangst van het verzoek neemt het college een besluit over de aanvraag als bedoeld in het eerste lid en deelt dit aan belanghebbende mee.
3. Het verzoek tot wijziging van de betalingsverplichting schort de lopende verplichting niet op tenzij er sprake is van dringende redenen.

Artikel 19 Niet of niet meer voldoen van de betalingsverplichting

Bij het niet of niet meer voldoen aan de opgelegde of anderszins overeengekomen betalingsverplichting handelt het college overeenkomstig de wettelijke bepalingen van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, de Awb en van de van toepassing zijnde formele wet(ten). Dat wil zeggen dat wordt overgegaan tot invordering door middel van een executoriaal beslag.

Artikel 20 Rente en kosten

Indien moet worden overgegaan tot verrekening als bedoeld in artikel 12 of beslaglegging als bedoeld in artikel 19, wordt de vordering verhoogd met de wettelijke rente en de op de terug- of invordering betrekking hebbende kosten als bedoeld in artikel 4:113 Awb en artikel 4:119 Awb.

HOOFDSTUK 4 SLOTBEPALINGEN

Artikel 21 Hardheidsclausule en onvoorziene omstandigheden

1. Het college kan in zeer bijzondere gevallen gemotiveerd afwijken van de bepalingen in deze regeling.
2. In gevallen waarin deze regeling niet voorziet, beslist het college.

Artikel 22 Citeertitel

Deze beleidsregel wordt aangehaald als "Beleidsregel terugvordering gemeente Elburg".

Artikel 23 Inwerkingtreding

Deze beleidsregel treedt in werking per 1 juli 2018 onder gelijktijdige intrekking van de beleidsregel terugvordering gemeente Elburg vastgesteld op 29 november 2016.

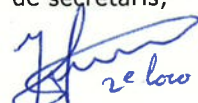
Elburg, 25 juni 2018

Burgemeester en wethouders van de gemeente Elburg,
de burgemeester,

de secretaris,

i.c.

J.N. Rozendaal

J.K.C. van der Jagt

Toelichting Beleidsregel terugvordering Participatiewet, IOAW, IOAZ en Wmo

Op grond van artikel 58 en 59 van de Participatiewet kan het college dat de bijstand heeft verleend de kosten van bijstand terugvorderen. Een gelijksoortige bepaling is sinds invoering van de Wet bundeling van uitkeringen inkomensvoorziening aan gemeenten (Wet BUIG) opgenomen in de IOAW en IOAZ.¹ Terugvordering is in dat kader een aan het college toekomende bevoegdheid en het college kan deze bevoegdheid dan ook nader inkaderen door middel van beleidsregels.

Met inwerkingtreding van de Wet aanscherping handhaving- en sanctiebeleid SZW-wetten (Wet aanscherping) wordt de bevoegdheid tot terugvordering gedeeltelijk omgezet in een wettelijke verplichting. Meer specifiek gaat het om vorderingen die het gevolg zijn van ten onrechte ontvangen uitkering in verband met schending van de inlichtingenplicht.² De verplichting tot terugvordering komt daarbij mede tot uiting in:

- a. een verplichting tot verrekening van deze vordering met een eventueel recht op algemene bijstand, een uitkering in het kader van de IOAW of IOAZ dan wel een Bbz-uitkering³; en
- b. een wettelijk verbod om medewerking te verlenen aan een schuldregeling indien de vordering is ontstaan door het niet of niet behoorlijk nakomen van de inlichtingenverplichting en een bestuurlijke boete is opgelegd.⁴

De verplichting tot terugvordering geldt alleen voor besluiten die zijn genomen op of na inwerkingtreding van de Wet aanscherping (1 januari 2013). Dat geldt ook voor de hierboven onder a en b genoemde verplichtingen. Is het besluit tot terugvordering voor 1 januari 2013 afgegeven dan blijft ook voor de vordering als gevolg van schending van de inlichtingenplicht, een en ander een bevoegdheid.⁵

Naast de bevoegdheid tot terugvordering is in de wet ook een drietal andere (gerelateerde) bevoegdheden opgenomen:

1. de bevoegdheid tot intrekking of herziening van het recht op bijstand dan wel een uitkering in het kader van de IOAW of IOAZ (artikel 54, derde lid van de PW en artikel 17, derde lid van de IOAW en IOAZ);
2. de bevoegdheid om gebruik te maken van de in titel 4.4 van de Algemene wet bestuursrecht genoemde mogelijkheden tot invordering van een schuld; en
3. de bevoegdheid tot brutering van de vordering in het kader van te veel genoten uitkering (artikel 58, vijfde lid (v/h vierde lid) van de Participatiewet en artikel 25, vijfde lid (v/h vierde lid) van de IOAW en IOAZ).

Ook deze bevoegdheden worden – zij het soms indirect – aangetast door de Wet aanscherping.

- a. Met betrekking tot de bevoegdheid tot intrekking of herziening is de wet aangepast in die zin dat intrekking en herziening een verplichting is als sprake is van ten onrechte of tot een te hoog bedrag verstrekte uitkering als gevolg van een schending van de inlichtingenplicht. In alle andere gevallen blijft het een bevoegdheid.
- b. Met betrekking tot de wijze van invordering heeft het college in wezen volledige vrijheid in de keuze van middelen en de mate waarin zij – met inachtneming van de regelgeving rond de beslagrijke voet – middelen bij de berekening van de draagkracht betreft. De Wet aanscherping stelt enkel daar waar het een fraudevordering of de daarmee samenhangende boete betreft verrekening – indien mogelijk – verplicht verrekening (artikel 60, vierde lid PW en artikel 28, tweede lid van de IOAW en IOAZ).
- c. Met betrekking tot brutering is de WWB (nu Participatiewet) na inwerkingtreding van de Wet aanscherping niet gewijzigd. Daar artikel 58, eerste lid van de Participatiewet het college echter verplicht tot terugvordering van de kosten van bijstand en tot deze kosten eveneens de eventueel afgedragen belasting en premies behoren, heeft het college op dit vlak niet de vrijheid om (gedeeltelijk) van brutering af te zien indien verrekening niet mogelijk blijkt.

Bbz

¹ Artikel 25, van de IOAW alsmede artikel 25 van de IOAZ.

² Artikel 58, eerste lid van de PW en artikel 25, eerste lid van de IOAW en IOAZ.

³ Artikel 60, vierde lid van de PW en artikel 28, tweede lid van de IOAW en IOAZ.

⁴ Artikel 60c van de PW en artikel 29a van de IOAW en IOAZ.

⁵ Artikel XXV, zesde lid van de Wet aanscherping.

Het Besluit bijstandverlening zelfstandigen 2004 (Bbz) is een algemene maatregel van bestuur die weliswaar op de PW is gebaseerd (art. 78f PW), maar ten aanzien van terugvordering daarvan afwijkt omdat terugvordering in het Bbz nog een verplichtend karakter heeft en daar is geregeld. Om die reden wordt het Bbz niet in deze beleidsregel meegenomen.

Wmo

De grondslag ligt in artikel 16 nieuwe feiten en omstandigheden, herziening, intrekking of terugvordering (Verordening Wmo).

Toelichting artikelsgewijs Beleidsregel terugvordering gemeente Elburg

Artikel 1.

De algemene bepalingen starten veelal met een definitiebepaling. Hierin wordt kort uitleg gegeven van:

- a. afkortingen van de wetten waarop de bevoegdheid van het college is gebaseerd;
- b. wat in deze beleidsregels verstaan wordt onder herziening, intrekking, terugvordering, invordering en brutering van kosten van bijstand of een uitkering op grond van de IOAW, IOAZ en persoonsgebonden budget in het kader van de Wmo 2015t;
- c. wie uitvoering geeft aan deze beleidsregels; een gangbare aanduiding is het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Elburg.

In verband met de invoering van de Wet aanscherping is het daarnaast raadzaam om een onderscheid te maken tussen vorderingen waarvan terugvordering een wettelijke plicht is (verder te noemen: fraudevorderingen) en vorderingen waarbij het met betrekking tot terugvordering om een bevoegdheid gaat. De beleidsregels zien – voor zover zij betrekking hebben op de terugvordering- en bruteringbevoegdheid - enkel op deze laatste groep. Voor zolang deze nuance niet in de beleidsregels is verwerkt, zijn de in de beleidsregels opgenomen bepalingen - voor zover zij zien op de terugvordering- en bruteringbevoegdheid - voor fraudevorderingen onverbindend.

Artikel 2.

Indien als gevolg van schending van de inlichtingenplicht, ten onrechte of tot een te hoog bedrag bijstand is verleend, moet het college het recht op bijstand intrekken of herzien op grond van artikel 54 lid 3 van de Participatiewet. Dit was (vanaf 1 juli 2013) ook het geval in het kader van de Wet werk en bijstand. In de overige gevallen waarin bijstand ten onrechte of tot een hoog bedrag is verleend is er sprake van een bevoegdheid van het college.

Het college geeft in dit artikel aan gebruik te maken van de bevoegdheid tot herziening dan wel intrekking van de toekenning van een uitkering.

Met herziening of intrekking wordt bedoeld dat het recht op uitkering met terugwerkende kracht wordt beëindigd (intrekking) of verlaagd (herziening). Door herziening of intrekking wordt de onjuiste situatie achteraf gecorrigeerd naar de juiste situatie.

Van dit middel kan op grond van de rechtszekerheid geen gebruik worden gemaakt als (de hoogte van) de toekenning destijds een fout is geweest van de gemeente en de klant redelijkerwijs niet kon weten dat hij te veel of ten onrechte een uitkering ontving. Dit geldt overigens niet als er sprake is van schending van de inlichtingenverplichting.

De herziening of intrekking levert een grond voor terugvordering op. Het resultaat van beëindiging of verlaging met terugwerkende kracht is immers dat er achteraf bezien ten onrechte of te veel uitkering is verleend.

Indien terugvordering onaanvaardbare gevolgen voor belanghebbende of de gezinssituatie zou kunnen hebben, kan dit lid van toepassing zijn. De vraag wat dringende redenen zijn is niet in zijn algemeenheid te beantwoorden. De reden om af te zien van herziening of intrekking kan zowel met financiële als met niet financiële redenen te maken hebben. Nadrukkelijk geldt dat steeds van geval tot geval aan de hand van alle omstandigheden de situatie van belanghebbende moet worden beoordeeld. Dit lid strekt er dus niet toe om een algemene of categoriale mogelijkheid te bieden om van herziening of intrekking af te zien.

Artikel 4

Dit artikel vormt de kernbepaling van het gemeentelijke terugvorderingsbeleid. Een uitkering wordt uitsluitend teruggevorderd in de gevallen waarin dit in de beleidsregels is vastgelegd. Daar waar de wet het college geen beleidsvrijheid laat, zijn de beleidsregels in overeenstemming met het wettelijk voorschrift.

Artikel 4a.

In de Wmo wordt niets geregeld over terugvordering. Daarom is dit artikel toegevoegd aan de beleidsregel. Terugvordering vindt o.a. plaats als een pgb houder de besteding van het pgb onvoldoende kan verantwoorden. In het artikel wordt aangegeven hoe het terugvorderingsbedrag tot stand komt.

KWIJTSCHELDING OF (GEDEELTELIJK) AFZIEIEN VAN TERUG- OF INVORDERING

In hoofdstuk II wordt nader uitgewerkt wanneer kwijtschelding plaatsvindt en onder welke omstandigheden het college geheel of gedeeltelijk afziet van terug- of invordering. Daaronder valt ook het bij de beleidsregel bepaald kruimelbedrag.

In verband met de invoering van de Wet aanscherping komen fraudevorderingen enkel in de bij wet geregelde situaties (artikel 58, zevende lid van de PW en artikel 25, zesde lid van de IOAW en IOAZ) voor kwijtschelding in aanmerking. Ook het bepaalde in hoofdstuk II is daarom niet van toepassing op fraudevorderingen.

Binnen de verdere vormgeving van het hoofdstuk kan het college kiezen voor een opdeling in paragrafen. Een gangbaar onderscheid is:

- a. Kwijtschelding in verband met het doorlopen van een bepaalde periode waarin belanghebbende heeft voldaan aan de opgelegde betalingsverplichting (artikel 5 en 6); of
- b. Kwijtschelding in verband met de beperkte hoogte van de vordering (artikel 7).

Aan deze indeling wordt daarnaast veelal een paragraaf toegevoegd die beschrijft onder welke voorwaarden het college medewerking verleent aan een eventuele schuldregeling. Het gaat hier niet om een zuivere vorm van afzien van terugvordering, maar het feitelijk effect is wel vergelijkbaar.

Artikel 5.

Bij de bepaling inzake kwijtschelding nadat een bepaalde periode is voldaan aan een opgelegde betalingsverplichting is het gangbaar dat het college kenbaar maakt:

- a. welke periode een schuldenaar zijn betalingsverplichting moet zijn nagekomen;
- b. of de duur van de betalingsverplichting ongeacht de hoogte van de vordering geldt òf dat de duur mede bepaald wordt door de hoogte van de vordering;
- c. of de duur van de betalingsverplichting ongeacht de soort van de vordering geldt òf dat de duur van de betalingsverplichting mede bepaald wordt door de grondslag van de vordering;

Artikel 6.

Het staat het college wederom vrij om op de in artikel 5 genoemde hoofdregel uitzonderingen te formuleren. Wanneer het college hier voor kiest, dan gaat het college aldus de reikwijdte van de kwijtscheldingsregeling *volledig* beperken voor bepaalde typen schulden. Gangbare volledige beperkingen van de kwijtscheldingsregeling zijn:

- a. schulden die het gevolg zijn van een eerder verstrekte geldlening;
- b. schulden die gedekt zijn door een zakelijk recht zoals pand of hypotheek; en
- c. andersoortige schulden die zijn ontstaan als gevolg van enig verwijtbaar gedrag van een schuldenaar, niet zijnde fraudevorderingen.

Daarnaast kan het college tevens gronden benoemen op basis waarvan zij een eerder verleende kwijtschelding intrekt. In dit kader kan worden gedacht aan een bepaling waarbij een eerder op basis van artikel 5 verleende kwijtschelding wordt ingetrokken indien later blijkt dat deze intrekking is gebaseerd op onjuiste of onvolledige gegevens door toedoen van belanghebbende.

Artikel 7.

In beleid kan het college de hoogte bepalen van zgn. kruimelbedragen. Het kruimelbedrag wordt vastgesteld op € 150,- (per jaar). Het college kan bij kruimelbedragen afzien van een terugvorderingsbesluit.

Artikel 8.

In dit artikel geeft het college aan onder welke gangbare voorwaarden medewerking wordt verleend aan een eventuele schuldregeling.

Zoals reeds eerder aangegeven is wettelijk bepaald dat geen medewerking aan de totstandkoming van een schuldregeling kan worden verleend indien het een na 1 januari 2013 genomen besluit betreft bij ontstane fraudevorderingen waarvoor een bestuurlijke boete is opgelegd, dan wel met betrekking tot het niet of niet behoorlijk nakomen van die verplichtingen aangifte is gedaan op grond van het Wetboek van Strafrecht. Dit artikel ziet daarom niet op deze vorderingen.

Artikel 9

In dit artikel zijn bepalingen opgenomen die voorwaarden stellen aan de wijze waarop de schuldregeling tot stand komt. Zo zijn onder meer bepalingen opgenomen waarin het college:

- a. een periode benoemt waarbinnen – gerekend vanaf het moment dat het college heeft aangegeven haar medewerking aan een schuldregeling te zullen verlenen - een schuldregeling definitief moet zijn vastgesteld;
- b. gronden benoemt op basis waarvan zij haar medewerking aan een schuldregeling intrekt. Gangbare intrekingsgronden zijn:
 - het feit dat de schuldenaar (eventueel na eerdere waarschuwing) zijn verplichtingen in het kader van de schuldregeling verwijtbaar niet nakomt; en
 - de vaststelling dat de schuldregeling tot stand is gekomen op basis van onjuiste of onvolledige gegevens door toedoen van de schuldenaar.

Artikel 10

Artikel 10 bepaalt de regels met betrekking tot kwijtschelding van bijstand die in de vorm van een lening is verstrekt.

INVORDERING

In hoofdstuk 3 wordt gebruikelijk een uitwerking gegeven van de wijze waarop de vordering wordt ingevorderd. De bepalingen binnen dit hoofdstuk zien op (a) de betalingsverplichting, (b) de controle op de hoogte van de betalingsverplichting en (c) de gevolgen bij niet of niet meer voldoen aan de betalingsverplichting.

De invordering van terugvorderingsbesluiten op grond van artikel 58 Participatiewet dan wel artikel 25 IOAW/Z kan plaatsvinden middels verrekening met de uitkering die door het college van de gemeente Elburg wordt verstrekt (artikel 60 Participatiewet en artikel 28 IOAW/Z). Ontvangt de belanghebbende van wie wordt teruggevorderd een uitkering van een andere gemeente of instantie, dan vindt de terugbetaling plaats middels verplichte verrekening (zonder machtiging) door dat bestuursorgaan. Op andere vlakken heeft het college aldus beleidsvrijheid. Daarbij kan er ook voor worden gekozen om juist voor deze vorderingen een stringenter invorderingsbeleid te hanteren dan bij de overige vorderingen binnen het bestand.

Artikel 11.

Gangbaar is dat dit hoofdstuk gestart wordt met een artikel waarin:

- a. de hoofdregel beschreven staat over het gebruik van de bevoegdheid tot invordering; en
- b. aangegeven wordt dat het college overgaat tot invordering van een vordering conform de wet en onderstaande beleidsregels.

Artikel 12.

Voor zover betrokkene na afgifte van het terugvorderingsbesluit een uitkering ontvangt in het kader van de Participatiewet, IOAW of IOAZ is het college bevoegd om tot verrekening van de vordering over te gaan. Het college kan daarbij ervoor kiezen om direct tot verrekening over te gaan of om bijvoorbeeld te wachten totdat het besluit tot invordering in kracht van gewijsde is getreden (6 weken na afgifte, hetgeen ook in beginsel het einde van de betalingstermijn inhoudt).

Artikel 13.

In beginsel rust op betrokkene de verplichting om de gehele vordering binnen de geboden betalingstermijn te voldoen. Het college is echter bevoegd om betrokkene al dan niet op verzoek uitstel van betaling te verlenen en daaraan voorwaarden te verbinden. In dit kader dient het college te bepalen:

- a. in welke situaties zij ambtshalve en in welke situaties zij op verzoek van belanghebbende de mogelijkheid van het verlenen van uitstel overweegt,
- b. wanneer zij uitstel verleent, alsmede
- c. welke voorwaarden zij aan uitstelverlening verbindt.

Daarbij dient te worden bedacht dat de weigering van (verder) uitstel van betaling tot gevolg heeft dat – indien de betalingstermijn verstrijkt/is verstreken – betrokkene in verzuim is, wat betekent dat betrokkene over de openstaande schuld wettelijke rente verschuldigd is en eventueel ook kan worden geconfronteerd met kosten in het kader van aanmaning, het uitvoeren van een dwangbevel en overige bijkomende kosten.

Artikel 14 en 15.

Het is aan het college te bepalen welke aflossingscapaciteit geldt. Ook wanneer sprake is van uitstel van betaling. Het college van b en w van de gemeente Elburg houdt rekening met:

- a. het jaarlijkse vakantiegeld dat in mei van ieder jaar wordt uitbetaald;
- b. het onderscheid fraudevordering versus andersoortige vorderingen;
- c. invorderingsmaatregelen van eventuele andere schuldeisers;
- d. de financiële draagkracht van belanghebbende (het feit dat betrokkene een uitkering van het college ontvangt (artikel 14) dan wel inkomsten op een ander vlak heeft (artikel 15)).

Artikel 16.

In beginsel gaat de wettelijke rente lopen vanaf het moment dat de voorgeschreven betalingstermijn is verstreken, zonder dat finale kwijting heeft plaatsgevonden. Ook wanneer uitstel van betaling wordt verleend is belanghebbende in beginsel wettelijke rente verschuldigd. Bij verlening van uitstel kan echter worden bepaald dat over de termijn van uitstel geen wettelijke rente wordt berekend. Het college heeft in dit kader de mogelijkheid om te bepalen in welke situaties zij afziet van het in rekening brengen van wettelijke rente indien zij uitstel verleent.

Artikel 17.

Wanneer het college akkoord gaat met uitstel van betaling onder de voorwaarde dat betrokkene maandelijks een aflossing verricht, staat het college vervolgens voor de beleidskeuze om wel of niet te bepalen:

- a. op grond van welke criteria periodieke draagkrachtonderzoeken worden gestart;
- b. welke resultaten uit een draagkrachtonderzoek bepalend zijn voor de vraag of een opgelegde maandelijkse betalingsverplichting wel of niet wordt gewijzigd;
- c. gelet op punt b, of de bijzondere situatie van uitstroom uit een uitkeringssituatie, per direct, aanleiding is om rekening te houden met de gewijzigde draagkracht van belanghebbende.

Artikel 18.

Niet alleen het college heeft de bevoegdheid tot wijziging van de voorwaarden waaronder uitstel van betaling is verleend, ook een schuldenaar kan daartoe een verzoek indienen bij het college. Het college kan in beleid criteria vastleggen wanneer een dergelijk verzoek in beginsel wel of juist niet (bijvoorbeeld bij het aangaan van nieuwe schuldverplichtingen) wordt toegekend alsmede welke procedurele eisen hiervoor gelden.

Artikel 19.

Wanneer een schuldenaar zijn betalingsverplichting niet nakomt of de voorwaarden waaronder uitstel van betaling is verleend schendt en de oorspronkelijke betalingstermijn is verstreken, is betrokkene in verzuim als bedoeld in artikel 4:97 Awb. Het college gaat in voorkomende gevallen over de in het artikel genoemde maatregelen.

Artikel 20.

Bij verrekening of beslaglegging maakt het college gebruik van de bevoegdheid om de vordering te verhogen met wettelijke rente en terug- en invorderingskosten. Het gaat daarbij om het in rekening brengen bij de cliënt van:

- een aanmaningsvergoeding als bedoeld in artikel 4:113 Awb; alsmede
- de kosten van een dwangbevel als bedoeld in artikel 4:119 Awb.

Slotbepalingen

Artikel 21, 22 en 23

In de slotbepalingen bepaalt het college gebruikelijk de citeertitel en de datum van inwerkingtreding van de beleidsregels.